

BARNENS #3 FRAMTID

EN TIDNING FRÅN PLAN INTERNATIONAL SVERIGE NUMMER 3 : 2017

Så här
startar du
en egen
insamling!

Flickdagen:
Stå upp för
flickors framtid

BEAT FÖR BEAT STEG FÖR STEG

Möt tjejerna som rappar för förändring

FOTO: SUSANNE KRONHOLM

DET ÄR SMART ATT SATSA PÅ FLICKOR!

En del kanske tycker att det är tjatigt att vi pratar så mycket om flickors rättigheter, men frågan är i dag kanske viktigare än någonsin.

Världen har blivit bättre de senaste decennierna. Medellivslängden ökar, hälsoläget förbättras och nu börjar nästan lika många flickor som pojkar skolan. Om flickor får det bättre så ökar också ländernas BNP.

Samtidigt har vi en situation med över 65 miljoner människor på flykt världen över och ett antal länder som sjunker djupare ned i fattigdom och konflikter. Och världen över är flickor ofta de som drabbas värst.

USA beslutade i januari att stoppa biståndet till alla organisationer som erbjuder eller ger råd om abort. De här organisationerna erbjuder också preventivmedelsrådgivning och även det viktiga arbetet riskerar att dras in. Eftersom USA är världens största biståndsgivare så innebär det att tusentals flickor och unga kvinnor riskerar att dö världen över, samtidigt som världen kommer att få många nya, väldigt unga mammor. Här finns en tydlig koppling till vårt uppmärksammade arbete med #childmothers.

Det finns alltså mycket kvar att göra.

En av våra stora utmaningar i arbetet för flickors rättigheter är att också få med männen – bröder, pappor, politiker och religiösa ledare. För utan deras engagemang så kommer arbetet för flickors rättigheter aldrig att lyckas. Det här är ett långsiktigt

arbete som tar tid, men det går att åstadkomma förändringar som i sin tur kan sprida sig vidare. Därför arbetar vi till exempel med killar i Guatemala för att förändra deras attityder till tjejer och med religiösa ledare i Egypten för att stoppa könsstympning. Och det är därför det är så bra när tjejer får möjlighet att rappa i Senegals huvudstad Dakar, som ni kan läsa om på sidan 6.

Minst lika viktigt är att uppmuntra – och uppmärksamma – alla de som engagerar sig och gör bra saker för flickors rättigheter. Därför har Plan International tillsammans med Aftonbladet och TV4 instiftat ett särskilt pris för "Årets kämpe för flickor" som kommer att delas ut vid galan Årets Svenska Hjältar som går i TV4 den 15 december. En kämpe för flickor är någon som arbetar för att förändra flickors villkor internationellt eller här i Sverige.

Stort tack för att du är fadder och bidrar till att flickor och pojkar får det bättre – världen över, dygnet runt!

Mariann Eriksson

Generalsekreterare, Plan International Sverige

Plan International är en internationell barnrättsorganisation som arbetar för och tillsammans med barn. För Plan International är barn i världen en kraft som kan påverka sin egen utveckling.

Plan International:

- stödjer utvecklingsarbete på gräsrotsnivå tillsammans med barnen och utifrån deras rättigheter och behov
- hävdar barns rättigheter
- ökar förståelsen mellan olika kulturer och människor
- arbetar utifrån FN:s barnkonvention

Plan Internationals arbete finansieras främst genom fadderskap. Som fadder stödjer du utvecklingen i barnets närmiljö. Dina pengar går alltså inte till något enskilt barn utan bidrar till att många får det bättre.

Plan International är en religiöst och politiskt obunden organisation som ingår i ett internationellt nätverk av 73 länder. Det gör Plan International till en av världens största biståndsorganisationer som arbetar med barn.

Vår verksamhet utvecklas ständigt. Aktuell information får du på vår hemsida: www.plansverige.org

Telefon: 08-58 77 55 00
Telefontid mån–tors:
09.00–12.00, 13.00–20.00
fre: 09.00–12.00, 13.00–16.00
lunchstängt 12–13
Fax: 08-58 77 55 10
Fadderbidrag:
Pg: 90 07 01-4, Bg: 900-7014
Övriga bidrag:
Pg: 90 07 31-1, Bg: 900-7311

BARNENS FRAMTID ges ut av Plan Sverige Produktion & Försäljning AB, Textilgatan 43, Box 92150, 120 08 Stockholm
planinternationalproductions.com
info@plansverige.org
Ansvarig utgivare: Mariann Eriksson, mariann.eriksson@plansverige.org
Projektledare: Stina Bergdal

Produktion: Global Reporting
Projektledare: David Isaksson
Redaktör: Agneta Carleson
Layout: Lisa Jansson

Tryck: V-TAB, 2017

OMSLAGSBILDEN:
Senegal
Foto: Stina Bergdal

INNEHÅLL #3

4» HÄNT SEN SIST

Jorden runt med Plan International.

6» STUDIO TIMBUKTU

Sister Penza rappar om flickors rättigheter. Musik är ett sätt att göra sin röst hörd.

12» FLICKDAGEN 11 OKTOBER

Viktigare än på länge att stå upp för flickors rättigheter.

14» BARSHA I BANGLADESH

Kliv in i 14-åriga Barshas värld med hjälp av Plan Internationals nya VR-film!

16» FLICKOR SOM VÅGAR TA PLATS

Plan International stöttar flickor att göra sin röst hörd.

18» STARTA EN EGEN INSAMLING

Nu kan du yoga, springa, cykla eller fira födelsedag och samtidigt samla in pengar till barns rättigheter.

20» VÄNNER FÖR LIVET I PERU

Gripande möten och höga höjder när Planfaddrar besökte Peru.

22» FADDERRESOR OCH HAIKU-TÄVLING

Nya vinnare i Haiku-tävlingen.

23» UNGDOMSRÅDET

Boalbin och Victoria nya medlemmar i Plan Internationals ungdomsråd.

Jorden runt med Plan International

Nyheter om barns rättigheter och utveckling.

FOTO: PRESSBILD

Flickors rättigheter är ett viktigt område för nya ambassadören för Plan International Sverige Molly Nutley.

Ny ambassadör för Plan International

Den svenska skådespelaren Molly Nutley är ny ambassadör för Plan International Sverige. Det är ett långsiktigt samarbete där hon på olika sätt kommer vara delaktig i frågor kring barns rättigheter med ett särskilt fokus på flickors utsatthet.

– Jag är superglad över att få engagera mig i Plan International Sveriges arbete för barn runt om i världen. Det finns så mycket orättvisor. Många barn och särskilt flickor växer upp under tuffa villkor. Jag kan inte tänka mig något viktigare än att få vara med och ge dem en röst, säger Molly Nutley.

Samarbetet är ett naturligt led i Plan Internationals arbete för att uppmärksamma och stärka flickors rättigheter.

– Vi är oerhört glada över att ha Molly Nutley som ambassadör. Hon har varit ute och sett vår verksamhet i Tanzania och är så genuin i sitt engagemang. Molly brinner verkligen för barns rättigheter och har stor empati. Hon är en jättefin förebild och en stark röst för flickor, säger Mariann Eriksson, generalsekreterare för Plan International Sverige.

FOTO: SOFIA KLEMMING NORDENSKIÖLD

Molly Nutley är en av jurymedlemmarna som ska utse "Årets kämpe för flickor".

Svenska Hjältar och Plan International instiftar nytt pris

Plan International Sverige har tillsammans med Svenska hjältar instiftat ett nytt pris – Årets kämpe för flickor. Många flickor får inte gå i skolan, de tvingas gifta sig unga, de utsätts för våld och får barn medan de själva är barn. I Sverige drabbas flickor dagligen av sexuella övergrepp och nättrakkasserier.

– Varje sekund utsätts flickor runt om i världen för våld, övergrepp och kränkningar. Därför vill vi tillsammans med Svenska Hjältar hylla personer som brinner för flickors rättigheter och gör långsiktig skillnad, säger Plan International Sveriges generalsekreterare Mariann Eriksson.

Människor runt om i Sverige har under sommaren fått möjlighet att nominera vem de tycker ska bli årets kämpe för flickor. Hjältarna, där Årets kämpe för flickor är en av flera kategorier, utses av en namnkunnig jury där bland annat nyblivna ambassadören för Plan International Molly Nutley deltar. Vinnaren kommer att presenteras på Svenska Hjältar-galan som sänds i TV4 den 15 december 2017.

43 000 flickor under 18 år gifts bort varje dag

Varannan sekund gifts en flicka under 18 år bort. Det betyder att varje minut blir 30 flickor barnbrudar.

Barnäktenskap tar ifrån flickor deras rätt att bestämma över den egna kroppen, framtiden och välbefinnandet. Flickor som gifts bort tvingas ut ur utbildning och in i ett liv med dåliga framtidsutsikter och ökad risk för våld och övergrepp.

Visste du också att ...

Barnäktenskap påverkar ett lands ekonomi negativt, och genom att förhindra att flickor gifts bort kan ett lands BNP öka.

FOTO: PLAN INTERNATIONAL

Det nya förslaget utesluter helt landets unga och ogifta kvinnor.

Östtimor inskränker rätten till preventivmedel

I **Östtimor** där var femte gravid kvinna är tonåring överväger regeringen att införa en ny, mycket strikt familjeplaneringspolicy.

Förslaget har lanserats av den katolska kyrkan som är mycket stark i Östtimor – 98 procent av befolkningen är katoliker – och innebär att endast gifta par ska garanteras tillgång till preventivmedel. I övrigt rekommenderas kvinnor att hålla sig till den så kallade Billingmetoden, det vill säga det som brukar kallas "säkra perioder" under menscykeln.

– Förslaget utesluter helt unga och ogifta flickor från tillgång till preventivmedel. Det inskränker rätten för unga kvinnor att bestämma över sin egen kropp och innebär en stor risk för deras hälsa och välmående, säger Fatima Soares på Plan International i Östtimor.

Hon påpekar att det är viktigt att respektera religionens roll i samband med diskussioner kring familjeplanering, men att det inte får bli en anledning att ignorera flickors och kvinnors rättigheter. Plan International uppmanar nu Östtimor att respektera dessa rättigheter och att lyssna till landets ungdomar.

FOTO: PLAN INTERNATIONAL

Joyce, 14 år, var en av de flickor som deltog i Internationella Flickdagen i Kenya. Ett av kraven var att flickor ska få tillgång till gratis mensskydd.

Goda nyheter för flickors rättigheter

I **juni beslutade** Kenyas regering att alla flickor i statliga skolor ska få tillgång till gratis mensskydd. Kampanjen för att göra mensskydd gratis har letts av flickor som själva är i skolåldern med stöd från Plan International.

– Jag är så glad att regeringen har lyssnat på oss, säger Joyce 14 år.

Hon var med och drev det här kravet på Flickdagen i Kenya förra året, och nu har det alltså gått igenom.

Tillgång till gratis mensskydd innebär att färre flickor hoppar av skolan. Flickor som stannar i skolan och får en utbildning löper mindre risk att bli bortgifta och få andra rättigheter kränkta.

Den 1 augusti i år bestämde Jordaniens parlament att avskaffa den paragraf i landets brottsbalk som stadgar att en våldtäktsman som gifter sig med sitt offer inte behöver straffas.

Aktivister har i decennier kämpat för att avskaffa denna mycket kontroversiella lag, och nu har man alltså äntligen nått framgång.

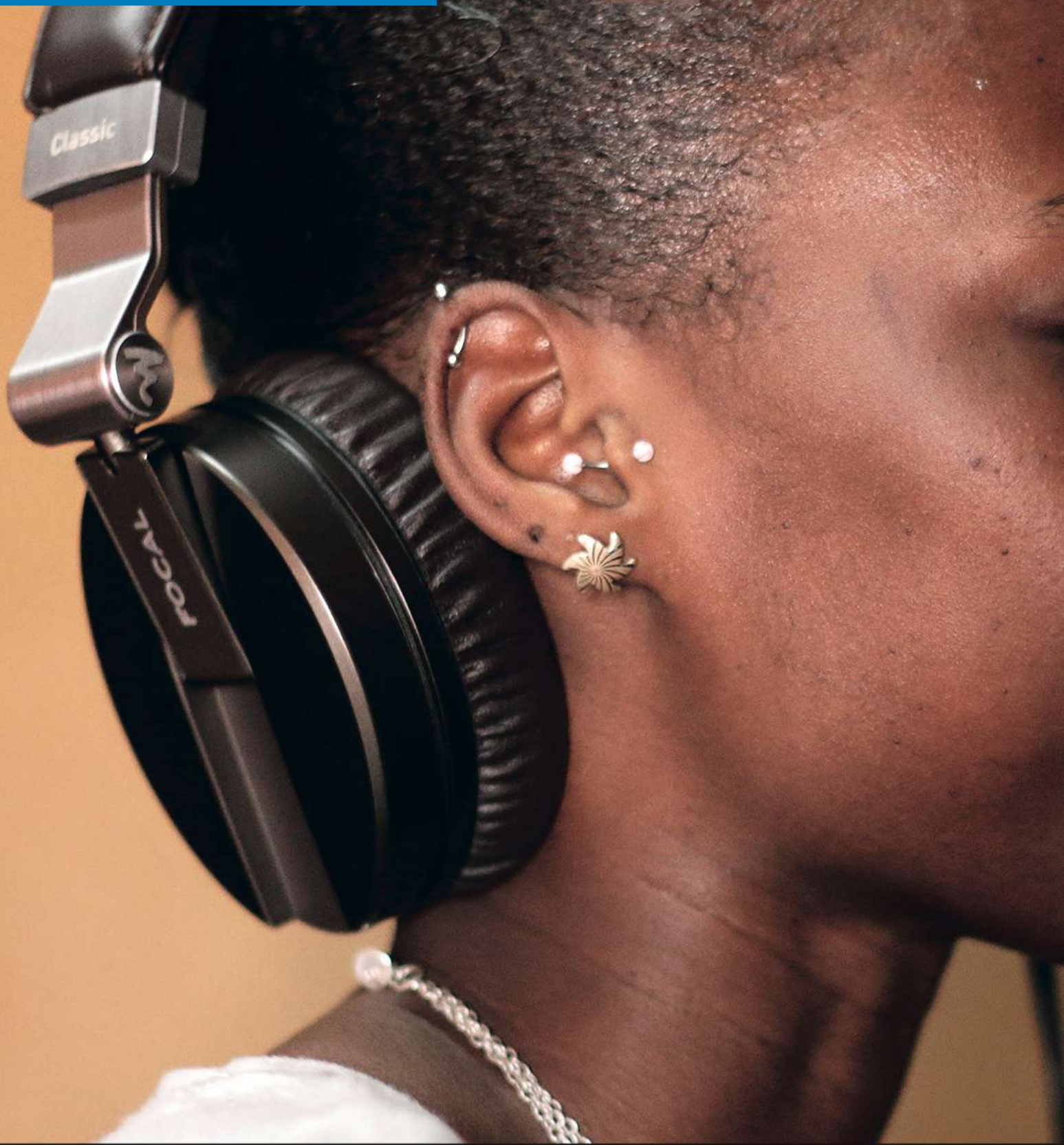
– Det här är ett stort steg framåt för kvinnorättsrörelsen i Jordanien. Våldtäkt är ett brott och förövaren ska alltid straffas. Nästa steg blir att påverka synen på våldtäkt i samhället, säger Muna Abbas, landansvarig för Plan International Jordanien.

Honduras, El Salvador, Dominikanska republiken – och nu Guatemala har under det senaste året förbjudit barnäktenskap. Ett stort steg framåt för flickors rättigheter i regionen.

– Det momentum som nu sprider sig över hela regionen är ett resultat av att det är flickorna själva som är drivande i kampanjen, säger Emma Puig de la Bella Casa, Plan Internationals jämställdhetschef i Latinamerika.

– En våg av optimism sprider sig över Latinamerika där vi succesivt försätter lyfta flickors rättigheter hela vägen upp till den internationella agendan, fortsätter hon.

På sidan 17 kan du läsa mer om hur Celia, elva år, var med och vann kampen mot barnäktenskap i Honduras.

TIDSLINJE

2009

Timbuktu och Damn! reser till Malawi med Plan International.

2011

Studio Timbuktu börjar byggas i Dakarförorten Pikine i Senegal.

2012

Studion står klar.

Studio TIMBUKTU

Musik är inte bara underhållning. Det är också ett sätt att göra sin röst hörd och ett verktyg för förändring. Tjejerna i Studio Timbuktu i utkanten av Senegals huvudstad Dakar använder sig av musikens makt.

– Jag valde rappen för att den är mer ord än musik. Texterna är starka och orden har stor betydelse, säger Sister Penza, en av Dakars unga kvinnliga rappare.

TEXT: STINA BERGDAL FOTO: STINA BERGDAL/KRISTIAN ISAKSSON

2013

Timbuktu har konsert till förmån för studion på Parkteatern i Oslo tillsammans med Amadou och Antoinette från Senegal.

2015

Studion brinner på grund av ett elfel.

2016

Studion byggs upp igen med stöd av Plan International.

Längs en liten, sandig gata i en förort till Dakar ligger ett stort vitt hus. Utanför huset blandas ljudet av bilar med mänskligt myller och hästhovar som slår mot den sandiga marken. Men en trappa upp vibrerar väggarna av ljudet från basgångar och slagkraftiga rapptexter skrivna av de lokala ungdomarna. Här finns projekt Studio Timbuktu, som startades av den svenske rapparen Jason Diakité – känd som Timbuktu – tillsammans med Plan International år 2012.

I kontrollrummet intill studion sitter ungdomar på rad och väntar på att få spela in sina nyskrivna låtar. De rör sig i takt till musiken, gnolar, hittar på nya beats. En av ungdomarna är Sister Penza, eller Penda som hon egentligen heter. Hon har besökt studion regelbundet ända sedan den öppnade för fem år sedan.

Här har Sister Penza fått lära sig allt om att skriva texter, hur man rappar i rätt takt och hur man skapar musik, och hennes dröm är att nå ut så brett som möjligt med sina låtar. Men anledningen till att hon först kom till studion var inte själva musiken.

– Jag var sekreterare i ett barnparlament tidigare. Där jobbade vi med att påverka våra lokala beslutsfattare. När vi fick höra om studion förstod vi vilken chans det var. Det är så lätt för beslutsfattare att stoppa de dokument vi skrev i byrålådan, men vi insåg att om vi istället skrev texter och gjorde musik som spelades överallt skulle de behöva lyssna på vad vi har att säga.

I princip alla låtar som Sister Penza skriver handlar om flickors rättigheter. Hennes mål är att förändra de attityder som fortfarande begränsar tjejers liv. Framför allt vill hon få beslutsfattare och föräldrar att inse vikten av att flickor får fullfölja sin skolutbildning.

– Jag är ju själv en ung tjej, jag känner till vilka problem och orättvisor som vi flickor möter varje dag – och jag råkar också ut för dem. Vi betraktas som andra klassens medborgare. Som musiker har jag fått möjlighet att göra min röst hörd – därför tog jag beslutet att vara just den rösten som kämpar för flickors rättigheter!

Det är ingen slump att Studio Timbuktu har rappmusiken i fokus. I Senegal är den musikstilen stor och har länge använts av olika hiphop-kollektiv för att förändra förlegade attityder och traditioner. Musik är en viktig del av kulturen i Senegal – och rappen har använts som något revolutionärt.

Att göra det möjligt för ungdomar att genom rappen kämpa för barns rättigheter var också huvudsyftet när Jason Diakité och Plan International inledde sitt samarbete kring Studio Timbuktu. Ungdomarna slipas inte bara musikaliskt, utan får också lära sig om sina rättigheter och hur de kan kämpa för dem i sina lokalsamhällen. Genom rappen får de möjlighet att berätta om sina liv och skapa opinion i frågor som handlar om deras vardag. Närmare hälften av invånarna i Senegal över 15 år kan varken läsa eller skriva. Musiken är därför extra viktig för att förmedla kunskaper om samhället, skapa debatt och bidra till förändring.

**”En krigsförklaring.
Det här är mitt krav.
Stoppa övergreppen
och våldet mot flickor!”**

Ur en rapplåt av Sister Penza

Uppe på studiotaket finns det en terrass dit ungdomarna går för att öva in sina beats innan de är dags för inspelning i studion.

Antoinette som rappar under artistnamnet Nikita har kommit till studion sedan den startade och är i dag en av studions mest erfarna rappare.

– Jag valde rappen för att den är mer ord än musik. Starka texter kan skapa förändring, säger Sister Penza.

– Jag når också ut till personer i min egen ålder, rappen är ju den musikform som är mest populär bland oss unga.

Varje onsdag och lördag är det aktiviteter i studion tillsammans med den senegalesiske hiphop-artisten Matador. Han växte upp i en förort till Dakar och känner därför väl till den tuffa miljö som ungdomarna i området kring Studio Timbuktu lever i. Matador var en av de första rapparna i landet som berättade om livet i förorten i rappform:

– Jag ville visa för världen att den vanliga föreställningen om oss som kommer från fattiga förortsområden inte stämmer. Att inte alla är kriminella eller har problem. I dag är jag en respekterad musiker, säger han.

När Matador var ung fanns det ingen studio där han kunde spela in sina låtar, och därför vet han hur viktig Studio Timbuktu är för ungdomarna.

– Här kan de uttrycka sig i text och musik och kan nå ut med sina sånger. Det gör att de vågar känna hopp inför framtiden, att de kan vara med och förändra livet här till det bättre. Utan den möjligheten finns det risk att en del unga hamnar i kriminella gäng, säger han.

När Sister Penza spelar in sin rapp är blicken koncentrerad och rösten stark och engagerad. I låten deklarerar hon krig mot de män som våldtar kvinnor och hon kräver att våldet mot flickor och kvinnor ska få ett slut. Genom glasrutan ser man de övriga ungdomarna som gungar i takt till musiken. Studiorummet är mycket varmt, svettpärlor syns i pannan på Sister Penza när hon sjunger. Efter varje vers tar hon av sig hörlurarna och får snabb feedback av Matador och inspelningsteknikern Moe som leder arbetet i studion. Det blir en del omtagningar, allt för att slutresultatet ska bli så bra och professionellt som möjligt.

Redan när studion öppnade 2012 hade sju tjejer anmält att de ville delta. I dag har några av dem hoppat av, men andra har tillkommit och det är fortfarande sju tjejer som regelbundet är

Två gånger i veckan har ungdomarna workshop med den senegalesiske rapparen Matador (till höger). Medan inspelningen pågår sitter många av ungdomarna utanför och lyssnar på den feedback som han ger.

engagerade i Studio Timbuktu. De berättar själva att det inte är särskilt vanligt i Senegal att tjejer rappar, och de flickor som kommer till studion har ofta arbetat hårt för att övertala sina föräldrar att få delta. Föräldrarna är oroliga att flickorna ska lägga så mycket tid på musiken att de inte hinner med sina studier och de hushållssysslor som de förväntas utföra, konstaterar Sister Penza:

– I vårt samhälle anses det inte fint att en tjej rappar. Men vi brinner verkligen för vår musik! När mina föräldrar fick höra om rappen tyckte de inte alls att det var en bra idé att jag var med. Men när jag förklarade för dem vad jag ville uppnå genom musiken förstod de mig bättre, fortsätter hon.

Även de andra tjejerna som kommer till studion är övertygade om att rappen är viktig inte bara för dem – utan för hela samhället.

– Nästan alla problem i vårt samhälle har sin grund i tjejernas situation. Många flickor tas ur skolan mot sin vilja och tvingas att gifta sig tidigt. Det här måste vi tjejer prata öppet om, att vi också har rätt till utbildning och att välja hur vi vill leva. Rappen är ett jättebra sätt att nå ut och även vi tjejer måste använda oss av det, säger Antoinette – med artistnamnet Nikita – som precis som Sister Penza varit engagerad i Studio Timbuktu ända sedan starten.

I början var det nästan bara killar som kom till studion, berättar Antoinette. Många tyckte att det var konstigt med tjejer som framförde rapplåtar. Men det har ändrats. I dag är Antoinette en av de mest erfarna rapparna i Studio Timbuktu som många av de andra unga rapparna ser upp till.

Uppe på det platta taket till studion sitter ungdomarna i små grupper och formulerar uttrycksfulla ord och meningar till nya texter. Solen gassar, från gatan nedanför hörs vaga ljud. De gungar till ett rytmiskt beat, sjunger orden de redan skrivit, lägger till något nytt. När någon kommer på ett bra rim eller en passande mening gör de high-five och antecknar snabbt.

Stämningen är stark och koncentrerad, man känner allvaret och engagemanget.

– Jag minns en spelning som vi hade här i området som Plan International ordnade för flickor rättigheter, säger Sister Penza.

– Det blev en stor succé, och när vi var klara fick vi stående ovationer från publiken. Då kände jag mig så stolt att jag började gråta! Det var så stort att jag kunde sprida mitt budskap genom musiken och att andra människor lyssnade på mig.

JASON TIMBUKTU DIAKITÉ OM STUDIO TIMBUKTU

Varför ville du vara med och starta projektet Studio Timbuktu?

Jag tror att ett problem i världen just nu är att det finns så många unga som inte känner att det finns en plats för dem i samhället. Studion kan få ungdomarna att hitta sin egen väg. Så var det för mig, hiphopmusiken gav mig ett existensberättigande.

Varför byggdes studion i en förort till Dakar?

Pikine är ett väldigt fattigt område i utkanten av Dakar. Hiphopmusiken är sprungen ur fattiga områden och har sedan spridit sig runt om i världen. Vi kände att där, i Pikine, fanns det många ungdomar som behövde få en chans att tro på sig själva och uttrycka sig om hur deras liv är.

Vilket är ditt starkaste minne från dina besök i studion?

Något jag aldrig glömmet är när vi åkte till Senegal första gången och skulle träffa kids som kanske skulle vara med i projektet. När vi träffade Antoinette frågade vi om hon kunde rappa lite, och när hon satte igång var det bara "wow", hon var så sjukt bra och det gav oss alla en massa energi! Och det är faktiskt tjejerna som har briljerat mest i studion sedan start. De vill att deras låtar ska bli så bra som möjligt och de inspirerar killarna på ett sätt som kanske är ovanligt i deras miljö i stort.

En regnbåge av rytmer

Den svenska artisten Mapei besökte Studio Timbuktu första gången för sex år sedan. När hon nu är tillbaka känner hon igen många av de ungdomar som fortfarande kommer till Studio Timbuktu.

– De barn som jag lärde känna vid mitt första besök har nu vuxit upp och blivit duktiga rappare. I början var de inte så självsäkra och rent tekniskt hade de mycket att lära. Men i dag lär de mig nästan mer än vad jag lär dem, säger hon och skrattar.

Mapeis besök i studion ska ge ungdomarna inspiration och möjlighet att spela in nya låtar tillsammans med en etablerad artist. Hon började själv jobba med musik redan som 12-åring på en ungdomsgård i Norsborg i södra Stockholm och förstår hur mycket den här studion betyder för dem som kommer hit. Hon säger att studion känns lite som helig mark för ungdomarna.

– Det är en väldigt professionell stämning här. Alla kommer hit förberedda och tar vara på studiotiden. Det är häftigt att se. När jag var yngre lekte vi mest.

Redan som 22-åring startade Mapei sitt eget bolag och i dag har hon arbetat som professionell musiker i över tio år. Hon hoppas att hennes besök i Studio Timbuktu både ska vara musikaliskt inspirerande och att hon kan fungera som en förebild för tjejerna som kommer dit.

– Jag har ett bra självförtroende och låter aldrig någon bestämma över mig. Jag hoppas att jag kan inspirera bara genom att jag gör min egna grej hela tiden. Det är svårt att vara tjej i hiphopvärlden för den är väldigt mansdominerad – men det måste ändras nu. Jag ser verkligen upp till de tjejer som kommer hit och vågar ta plats, de är grymma!

Dessutom ser hon det som en utveckling även för sitt eget musikskapande att utbyta idéer och tankar med ungdomar som gör samma grej men har ett annat tankesätt.

– Rappen här är mer teknisk, det är som en regnbåge full av rytmer som jag aldrig har hört förut. Det är något helt nytt som borde få utrymme i världen, för att visa vart rappen kan gå och hur långt man kan ta den, säger hon.

TEXT: STINA BERGDAL

FLICKORS FRAMTID ÄR ALLAS FRAMTID

Den 11 oktober är det FN:s Internationella flickdag då flickors utsatta situation uppmärksammas alldeles särskilt världen över. Flickdagen inrättades för fem år sedan på initiativ av bland andra Plan International. I år är dagen än viktigare än någonsin, eftersom krafter som är emot flickors rättigheter mobiliserar.

Flickor i många länder tillhör de mest utsatta grupperna i världen. Varje sekund, runt om i hela världen, ser vi hur flickors drömmar och möjligheter hotas av konservativa krafter och patriarkala normer. Många flickor får inte gå i skolan, de tvingas gifta sig unga, utsätts för våld och många får barn medan de själva är barn. Alla vinner på jämställdhet och för ett lands utveckling är det avgörande att både flickor och pojkar får samma möjligheter att utbilda sig och forma sina egna liv.

En utbildad flicka har större möjlighet att göra individuella livsval. Hon gifter sig oftast senare i livet och föder därför vanligtvis färre och friskare barn. För varje extra år i skolan ökar en flickas framtida inkomst. Kvinnor lägger även större delen av

sin inkomst på sin familj och omgivning och bidrar därför till hela samhällsekonomin.

Efter många år av framgångsrikt arbete för flickors rättigheter har det politiska klimatet hårdnat. I länder världen över växer krafter som vill återinföra konservativa familjevärderingar som slår hårt mot kvinnors och flickors rättigheter. Tillsammans med mäktiga organisationer blir dessa strömningar allt mer välorganiserade. När motståndet mobiliserar måste vi också göra det. Vi behöver agera nu för att bryta de normer och traditioner som står i vägen för flickor – och i förlängningen för världen i stort. Alla vinner på jämställdhet, för flickors framtid är allas framtid.

INTERNATIONELLA FLICKDAGEN 11 OKTOBER

Plan International var den första internationella organisationen som förde fram kravet till FN att inrätta en särskild dag för världens flickor och sedan 2012 har vi firat den dagen den 11 oktober varje år.

Vi ville instifta en dag för att uppmärksamma kampen för flickors rättigheter världen över. Dagen vill belysa den diskriminering som flickor globalt utsätts för dagligen – ofta i det tysta. Flickor är dessutom osynliga på agendan för internationell utveckling.

Målet med dagen är att göra flickors rättigheter mer kända. Genom att uppnå jämställdhet kan vi minska fattigdom och skapa en rättvis värld.

KORTFAKTA OM FLICKORS SITUATION:

- Varje år föder 16 miljoner tonårsflickor barn.
- Dessutom föder 2 miljoner flickor under 15 år barn varje år.
- Varje år dör 70 000 flickor under 18 år i komplikationer på grund av graviditet och förlossning.
- 1 av 10 flickor under 20 år har blivit utsatta för sexuellt våld.
- Nästan 50 000 flickor tvingas in i barnäktenskap varje dag.
- 62 miljoner flickor går inte i skolan.
- 3 miljoner flickor könsstympas varje år.

När motståndet mobiliserar måste vi också göra det. Var med och gör skillnad för flickors lika villkor! Hjälp oss att dela vårt viktiga budskap i dina sociala medier och visa att vi är många som kämpar för flickors rättigheter på Internationella Flickdagen 11 oktober.

Ta ställning #förflickorsframtid

Kan en lott vara bra för barn?

Vår övertygelse är att världen blir bättre med starka ideella organisationer. Det är därför Postkodlotteriet finns. Och det är därför lotteriets överskott fördelas mellan 53 ideella organisationer som arbetar för att förbättra villkoren för människor, djur och natur.

Sedan Postkodlotteriet startade har organisationerna fått dela på 8,3 miljarder kronor, varav 170 miljoner har gått till Plan International Sverige.

Hur är det då, kan en lott vara bra för barn? Nej, tyvärr. Det vore väldigt förenklat att se det på det sättet. Men den som har en lott i Postkodlotteriet bidrar till att viktiga organisationer kan verka för bra saker, som till exempel att barns rättigheter respekteras.

Stort tack Plan International Sverige för allt ni gör, och stort tack alla som har en lott – ni möjliggör så mycket!

#postkodeffekten

*Sandra Dahlberg
är vinstutdelare
i Postkodlotteriet.*

Åldersgräns 18 år. Gå in på stodlinjen.se om du eller en anhörig spelar för mycket. Mer information på postkodlotteriet.se

FÖLJ MED BARSHA I DHAKA

Hur är det att leva i slummen i storstaden Dhaka i Bangladesh? Vad drömmer man om – och vad är man rädd för? Plan International har följt 14-åriga Barsha med en VR-kamera under några dagar. Du är välkommen att kliva in i hennes värld!

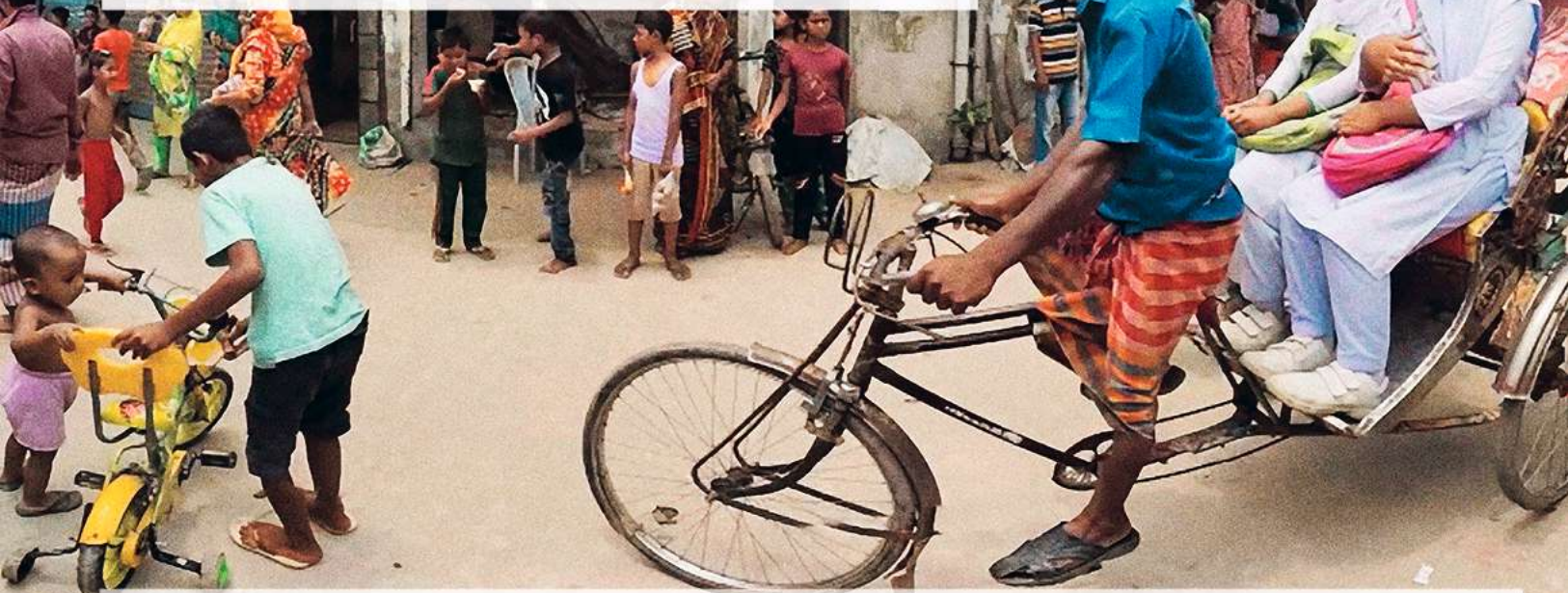
TEXT: AGNETA CARLESON FOTO: JONATAN KRUSE

”Ett brev från Barsha” kallas VR-filmen som kommer att ingå i ett större undervisningsmaterial för högstadie- och gymnasieelever som Plan International Sverige presenterar i höst.

VR-tekniken innebär att man kan titta runt i området där Barsha bor – men på bildskärmen. Om man har de särskilda VR-glasögonen blir känslan mycket verklig – man tycker sig känna dofterna, vill vika undan när en bil kommer farande, hoppar högt när en ilsken hund närmar sig.

Filmen, som är drygt tre minuter lång, visades första gången i samband med Almedalsveckan i år. Plan International har tidigare gjort en VR-upplevelse om flyktinglägret Nyarugusu i Tanzania. Filmerna ska göra det möjligt för eleverna – och andra – att leva sig in i hur tillvaron kan te sig för människor som lever under helt andra villkor än våra.

Du kan se filmen på Plan International Sveriges hemsida under länken: plansverige.org/barn-i-katastrofer

BARSHA

14-åriga Barsha har bott hela sitt liv i ett slumområde i den bangladeshiska storstaden Dhaka. Det är en av de mest utsatta delarna av staden och livet där är fattigt och ofta farligt. Barsha och hennes familj – föräldrar och två systrar – bor trångt på nedre botten och delar toalett och vatten med tre andra familjer.

– Det är inte säkert att växa upp här, säger Barsha. Det är faktiskt rätt hårt. Men när man växer upp i en storstad måste man lära sig att leva där – och överleva.

Det är vanligt med bränder och översvämningar i området, och oron för att en jordbävning eller tyfon ska slita sönder de sköra husen och leriga gatorna håller många vakna nattetid. Barsha har alltid sällskap med sin kompis när hon tar sig till skolan. Det är farligt för en ung kvinna att röra sig på egen hand på Dhakas gator, även dagtid.

– Vi åker buss eller rickshaw. Jag älskar min skola! Barn som växer upp i slumområden är extra utsatta, konstaterar Barsha. Därför har hon valt att engagera sig i Plan Internationals ungdomsgrupp i området. Gruppen lär sig bland annat om katastrofhantering och hur man skyddar sig mot övergrepp, och utbildar i sin tur invånare i området i de här frågorna.

Barsha drömmer som de flesta andra ungdomar världen över om att skaffa sig en bra utbildning, få ett intressant jobb och bilda familj.

– Jag vet att det inte finns några enkla lösningar för oss som bor i slummen, säger hon. Det kommer att ta tid. Men det är bråttom. Allt fler barn växer upp i slumområden och naturkatastroferna blir allt fler.

– Vi unga är mest sårbara – men samtidigt är vi en del av lösningen. Om vi lär oss att hantera katastrofer, då stärker vi hela samhället.

Små, små saker av stor betydelse

Frihet är så abstrakt, nästan som om vi inte vet vad det betyder längre. Men för flickor på olika håll i världen är frihet ofta fysiska saker, ting. Inte materiellt värdefulla saker nödvändigtvis, utan saker som de får tillgång till, eller förnekas. Som en boll, eller en cykel eller ett skrin eller en lampa.

Frihet att sparka boll mitt i byn, ta plats med en sprallig kropp och kanske ha ett eget lag. Fotboll, volleyboll, basket. Eller cykla, vingla fram och lära sig balansera och sedan få den oerhörda friheten att ta sig mellan byarna eller in till busstationen. Eller en lampa, friheten och möjligheten att studera efter mörkrets inbrott, använda de värdefulla timmarna efter att kreaturen vallats in eller småsyskonen somnat, få sitta en timme och repetera matte när det värdefulla fotogenet brinner eller den solcellsdrivna lampan lyser. Och en bok, bara en bok, att kunna läsa den, kanske äga den, kanske ha den på en hylla som bara är hennes. Eller ett skrin att gömma undan hemligheter i, ett alldeles eget skrin som ingen får röra.

Allt det där är fysiska saker som praktiskt expanderar flickors plats i världen och dagligen gör deras tillvaro lite större, lite friare. Ger dem självförtroendet och vanan att ta plats och kliva fram med sig själva och det de vill ha sagt.

Kvinnors sätt att ta sin plats i världen går från små, små steg i byn till att ta stora, stora steg i världen. Och de där olika stegen hör ihop. Utan de små stegen i byn blir det svårt att ta stora steg ute i världen.

Allt fler organisationer inser att de normer som håller tillbaka flickor delvis byggs upp eller manifesteras kring konkreta saker. Saker man får tillgång till, eller saker man förnekas. Som en boll och ett skrin, till exempel. Som ett bankkonto eller ett toppjobb.

Jag bor i Myanmar, Burma, och varje gång jag tillbringar tid ute i en by så kan jag inte låta bli att se alla de där tingen. Cykeln som står lutad mot ett träd, vem får cykla på den? Bänkarna under trädet, vilka sitter där? Bollarna som ligger slitna och blekta på skolgården, vilka är det som med självklarhet går fram och börjar sparka på dem?

Det jag ser om jag systematiskt börjar titta på tingen och hur de används avslöjar mycket om verkliga maktförhållanden i byn jag besöker. Det är om man tittar på tingen som man ser

hur flickorna har det, vilken roll de tillåts spela. Det är också med tingen i centrum verkligt förändringsarbete kan börja. Bara om flickor tillåts och inbjuds ta plats i skolbänkarna, på bollplanerna, bakom ratten, under fotogenlampans sken kan verklig jämställdhet uppnås.

FOTO: PRESSBILD

HELENA THORFINN, FÖRFATTARE

Flickor som vågar ta plats

Runt om i världen arbetar Plan International tillsammans med barn och unga för att deras rättigheter ska tillgodoses. I Colombia blev tjejerna en del av fredsprocessen, i Bolivia lär sig flickor ta plats och här i Sverige arbetar Plan International för att barnsäkra biståndet.

TEXT: SANDRA DOUGLASDOTTER ILLUSTRATION: SARA-MARA

Plan International arbetar för att beslutsfattare i de länder där vi finns ska ha barnens bästa för ögonen. Runt om i världen arbetar vi tillsammans med barn för att ge dem möjlighet att göra sina röster hörda, precis som de har rätt till.

– Det pratas för mycket om barn och unga. Om vad vi ska göra för dem, inte vad de vill. Men det är deras framtid och deras värld, därför måste vi utgå från deras upplevelser, säger Monica Lorensen, enhetschef på policy och påverkan, Plan International Sverige.

Allt Plan Internationals arbete utgår från barns rättigheter och upplevelser, men konventioner, fakta och statistik blir lätt torrt och svårt att ta till sig. Då har de enskilda historierna större möjlighet att nå igenom bruset och påverka.

– Barn vet oftast själva bäst om sin verklighet, sina utmaningar, vad som gör dem glada och vad de behöver. Det visar inte minst den kraft som Malalas arbete för flickors rätt att gå i skolan har haft, säger Monica Lorensen.

Malala Yousafzai blev en symbol i kampen för flickors rättigheter när hon 2012 sköts i huvudet av talibaner på väg hem från skolan. Men kulan fick henne inte att tystna och hennes orädda kamp har skapat en global rörelse för flickors rätt att gå i skolan. Historien visar också de risker som finns med att stå upp för sina rättigheter och det ansvar som Plan International måste ta för att barn och ungdomar inte ska råka illa ut.

– Vi arbetar alltid för att barn inte ska utsättas för risker eller fara illa och följer vår barnskyddspolicy. Det handlar om att se till barnets intresse i varje enskilt fall och väga för- och nackdelar mot varandra. Finns det risker ska vi aldrig utsätta barnet för dem. Det är viktigt att barns deltagande är meningsfullt och stärkande för dem och att det inte används för att uppfylla vuxnas agendor, säger Rut Feuk, programsamordnare på Plan International Sverige.

Att förändra lagar är en viktig del för att förändra ett samhälle, men det räcker tyvärr inte alltid. Lagarna måste också följas och människor måste känna till sina rättigheter. Förändring handlar dessutom ofta om att förändra normer, värderingar och sedvänjor i samhällen. Då är det viktigt att arbeta med attityder och att nå många.

– Några få får kanske möjlighet att framföra sina åsikter direkt

till politiker, men för att verkligen få till förändring är det viktigt att många får kunskap och redskap för att våga göra sina röster hörda i det lilla, säger Rut Feuk.

Hon ger ett exempel från ett av Plan Internationals program i Colombia där flickor involverades i fredsprocessen och från Bolivia, där tjejer träffas en gång i veckan för att lära sig ta plats och stärka sitt självförtroende. Flickorna kommer från utsatta områden och är ofta helt ovana vid att uttrycka sin åsikt. Tillsammans övar de på att prata i grupp, att formulera sina rättigheter, sina behov och vilka förändringar de vill se.

– Jag har sett flickor som knappt vågat möta någon med blicken som senare har stått upp och sagt till en borgmästare vad de som unga behöver. De berättade att de själva aldrig hade trott att de skulle våga, säger Rut Feuk.

När Plan International Sverige möter svenska politiker och makthavare är flickors situation en fråga som står högt på agendan. En del av arbetet är att försöka se till att det svenska biståndet tar hänsyn till flickors specifika behov och utsatthet, inte minst i kris eller konflikt. Ungas reproduktiva och sexuella hälsa och rättigheter är en annan viktig fråga.

Det kan handla om att investera i sexualundervisning och information om hur kroppen fungerar, att arbeta aktivt mot barnäktenskap, se till att det finns säkra toaletter som går att låsa i skolan eller att det finns en trygg plats för barnen i ett flyktingläger.

– Tyvärr har biståndet fram till nyligen inte pratat så mycket om flickors situation utan mest om kvinnor, men det är stor skillnad på en tonåring och en vuxen kvinna. För oss är det viktigt att svenskt bistånd tar hänsyn till det, säger Monica Lorensen, enhetschef på policy och påverkan.

FOTO: PLAN INTERNATIONAL

CELIA VANN KAMPEN MOT BARNÄKTENSKAP

”Jag är så stolt över mig själv för att jag har spelat en roll i något som kommer betyda så mycket glädje och självständighet för så många flickor.” Celia är elva år och har varit en del i kampen som lett till att Honduras nu förbjuder barnäktenskap.

I juli beslutade Honduras att höja minimiåldern för äktenskap från 16 till 18 år och ta bort det tidigare kryphålet där barn kunde giftas bort med föräldrarnas tillåtelse. I två år har flickor och unga kvinnor tillsammans med Plan International och FN arbetat för att få till lagen.

– Jag är glad att Plan International har arbetat sida vid sida med oss tjejer för att få till den här lagändringen. Min dröm är att fler flickor ska gå på universitetet, det kommer vara bra för vårt land och bryta fattigdomsspiralen, säger Celia.

Hon engagerade sig i kampanjen när hennes skola började samarbeta med Plan International Honduras. Celias kusin blev gravid när hon var 17 år. Från att ha gått i skolan var hon plötsligt tvungen att sköta hushållet, byta blöjor och ge ett hungrigt barn mat mitt i natten. Några år senare fick hon ytterligare ett barn och drömmen om universitetet blev allt mer avlägsen.

I Honduras gifter sig var tredje ung person innan han eller hon har fyllt 18 år. Barnäktenskap tvingar ofta flickor ut ur skolan och in i ett liv i fattigdom med större risk att utstättas för våld, övergrepp och sämre hälsa. Pojkar utsätts också för barnäktenskap, men det får sällan lika stora konsekvenser och det sker inte i lika stor utsträckning.

Belinda Portillo är landchef för Plan International Honduras, hon menar att lagändringen är historisk.

– Det här kan förändra miljontals flickors liv och vi hade aldrig fått till den här förändringen utan det hårda arbete och den passion som unga flickor har visat, säger hon.

– Att lagstiftarna fick höra från flickor som har personlig erfarenhet av barnäktenskap var väldigt viktigt för processen. Genom att vara med i den här kampanjen har unga människor hjälpt till att få slut på en sedvänja som kränker flickors mänskliga rättigheter och som tar ifrån dem deras barndom, säger Belinda Portillo.

STARTA EN INSAMLING OCH UTMANA DINA VÄNNER

Vill du starta en egen insamling för att ge fler barn en bättre framtid? Du kanske vill hedra någon i samband med ett bröllop, barndop eller en födelsedag eller lyfta fram barns rättigheter när du deltar i en idrottstävling. Det är enkelt att komma igång och pengarna du samlar in gör skillnad.

I bland annat England och USA har det länge varit vanligt med insamlingar knutna till olika aktiviteter. Under senare år har den här insamlingsformen blivit allt mer populär även i Sverige. Nu har Plan International Sverige tagit fram en modell för sådana insamlingar som är enkel och trygg att använda för enskilda initiativ.

Du kan till exempel utmana dina vänner att ge ett bidrag till Plan Internationals arbete om du går, springer eller cyklar en viss sträcka eller utför någon annan prestation. Eller så önskar du dig en gåva till stöd för barns rättigheter i samband med ditt bröllop, din födelsedag, examen eller annan högtid. Det är bara fantasin som sätter gränser!

SÅ HÄR GÖR DU

1. Gå in på plattformen: <http://startainsamling.plansverige.org/>
2. Bestäm vilket ändamål du vill samla in till.
3. Skapa ett konto med mejl eller Facebook-inloggning.
4. Välj ett namn på din egen insamling.
5. Dela med dina vänner och bekanta för att få insamlingen att växa.
6. Nu är du med oss i kampen för barns rättigheter världen över!

KIM GUTESTAM SPRINGER FÖR FLICKORS RÄTTIGHETER

När Kim Gutestam deltog i Tjejmilen den 2 september i år var det inte enbart för att få motion, frisk luft och pröva sina krafter. Hon sprang också för flickors rättigheter, och det gav en extra motivation att verkligen ta sig runt spåret på Gärdet i Stockholm.

– Jag fick höra om möjligheten att starta en egen insamling till stöd för Plan Internationals arbete för flickor. Det kändes verkligen rätt att kombinera det initiativet med Tjejmilen, säger Kim Gutestam, som avslutade sina studier till ingenjör för cirka ett år sedan och då fick jobb som strategisk rådgivare på ett multinationellt företag.

– I dag inser jag verkligen vilka dörrar som öppnas när man får gå i skolan och skaffa sig en utbildning, fortsätter hon. Alla barn borde ha den möjligheten – både pojkar och flickor. Men tyvärr är det ju oftast flickorna som får stå tillbaka när det gäller skolgång, så de behöver extra stöd.

Det var delvis detta som fick henne och hennes sambo att bestämma sig för att bli Planfaddrar förra året, för att öka möjligheten för barn runt om i världen att få en bättre framtid. Nu när de båda har jobb känns det självklart att bidra med det de kan.

När Kim Gutestam var 12 år besökte hon och hennes familj Botswana i södra Afrika där hennes farbror, hans botswanska fru och deras barn bor. Det var en ögonöppnare att se andra

Kim Gutestam samlade in pengar till flickors rättigheter när hon sprang Tjejmilen den 2 september i år.

livsvillkor och inse hur bra vi har det i vårt land, säger hon.

– Det har också varit en fantastisk känsla att se hur allt fler i mitt nätverk har engagerat sig i Planinsamlingen. Det visar det som jag alltid varit övertygad om: att tillsammans kan vi verkligen göra skillnad, det viktiga är bara att någon sätter fart!

FOTO: PRIVAT

FOTO: PRIVAT

Drygt 16 000 kronor har Linda Pettersson samlat in till barns rättigheter genom att ordna yogapass på jobbet.

YOGA GER PENGAR TILL UTSATTA BARN

Företaget Husqvarna Construction i Jonsered strax utanför Göteborg utvecklar och säljer allt från kapmaskiner och golvslipar till demoleringsrobotar och väggsågar. Här har Linda Pettersson, som arbetar på marknadsavdelningen, lyckats väcka intresse för både yoga och flickors rättigheter. Sedan ett par år tillbaka erbjuder hon sina arbetskamrater gratis yoga på lunchrasten två gånger i veckan – men deltagarna kan betala in en frivillig avgift till Plan International.

– Hittills har vi samlat in drygt 16 000 kronor. Det är väldigt inspirerande att få människor intresserade av yoga, som är välgörande och bra för hälsan, och samtidigt göra en meningsfull insats för utsatta barn.

Första halvåret var intresset för yogan ganska svalt, men efterhand spred sig ryktet om yogans goda effekter och fler och fler valde att avsätta tid för att ta hand om sig själva en stund mitt på dagen. I dag deltar 10–15 personer på passen och de flesta är män.

– Det är väldigt ovanligt med yogaklasser där majoriteten är män. Flertalet av dessa män skulle aldrig ha tagit klivet in i en yogastudio, men nu har de möjlighet att testa här på jobbet och de allra flesta fastnar och återkommer.

Själv är Linda Pettersson förutom yogafantast också mångårig Planfadder och har följt flera fadderbarn från olika världsdelar. Både hennes nuvarande och ett tidigare fadderbarn kommer från Nepal, som drabbades av en förödande jordbävning i april 2015.

– Då kändes det extra viktigt att berätta om Plan Internationals insatser för att stödja barn vid katastrofer och att samla in pengar, säger hon.

– På Husqvarna utvecklar vi kapmaskiner som är speciellt utformade för räddnings- och röjningsarbete. Kanske användes några av våra sågar för att rädda liv efter katastrofen. Den tanken gjorde att vårt jobb och vårt engagemang kändes extra meningsfullt!

TESTAMENTERA EN GÅVA OCH GE FLER BARN EN LJUS FRAMTID

Att testamentera är ett sätt att ge möjligheter åt andra. Genom att stödja Plan International bidrar du till vårt arbete för barns rättigheter i hela världen.

Vi arbetar tillsammans med barn för att se till att de får den utbildning och den trygga uppväxt de har rätt till. Plan International är politiskt och religiöst oberoende och allt vårt arbete utgår från FN:s barnkonvention.

Det går att skänka pengar, värdepapper, fastigheter eller andra värdeföremål. Som barnrättsorganisation med 90-konto betalar vi ingen vinstskatt vid försäljningen. På det viset kan pengarna komma till ännu större nytta för barns rättigheter. Och kom ihåg att ingen gåva är för stor eller för liten!

Vi har lokala organisationer i varje land där vi är verksamma och ditt arv går direkt till Plan Internationals verksamhet i världen.

Att tänka på när du skriver ett testamente:

- Ett testamente måste vara skriftligt. Du kan använda ett vanligt papper. Ange datum, att det är ditt testamente och skriv under.
- Testamentet måste bevittnas av två personer som är över 15 år och som varken är arvingar eller nära släktingar. Du behöver inte visa dem vad som står i testamentet, endast din namnunderskrift. Vittnena ska bara styrka att du är vid dina sinnens fulla bruk när testamentet upprättas.
- Du kan förvara testamentet i ditt hem, i bankfack eller hos någon person som du litar på. Berätta också för dina anhöriga att det finns ett testamente. Det viktiga är att testamentet går lätt att hitta när det är dags.
- Om du känner dig osäker kan du ta hjälp av en sakkunnig, exempelvis en advokat, en begravningsbyrå eller din bank.
- Du kan ändra i ditt testamente när du vill, eller skriva ett nytt. Det viktiga är att du anger datum, skriver under med din namnteckning och får testamentet bevittnat på nytt.

För att testamentera till vår verksamhet anger du Plan International Sverige Insamlingsstiftelse, organisationsnummer 802404-9150 som förmånstagare i testamentet.

Du är varmt välkommen att kontakta vår testamenteshandläggare om du har frågor eller funderingar kring arv och testamente.

Peter Asplund

Telefon: 0732-39 04 23

peter.asplund@plansverige.org

Läs mer på: plansverige.org/testamente

VÄNNER FÖR LIVET I PERU

I april i år åkte en grupp faddrar till Peru. En hisnande resa över Anderna 4 500 meter upp i lyften med många höjdpunkter – besök i byar och projekt och en heldag i den fantastiska gamla Inkastaden Machu Picchu.

Plan International har arbetat i Peru sedan 1994 och har projekt i över 300 byar och samhällen. Några av de här projekten fick besök av resenärerna under deras 17 dagar långa resa. Det blev som vanligt under fadderresorna många spännande, roliga och gripande möten med fadderbarn, föräldrar, skolelever, lärare och andra som är engagerade i Plan Internationals projekt och som uppskattar besök från dem som stödjer Plan Internationals verksamhet.

I Peru lever nästan en fjärdedel av befolkningen i fattigdom. De flesta fattiga tillhör ursprungsbefolkningen och bor på landsbygden. Många barn har dålig hälsa

och skolgången är ofta bristfällig. Det är vanligt att ungdomar varken går i skolan eller har jobb. Plan International arbetar bland annat med projekt för att utveckla mödra- och barnavård, utveckla pedagogiken i förskola och skola samt med att stärka yrkeskunskaper bland tonåringar så att de kan få ett jobb eller starta eget företag.

OMVÄLVANDE MÖTE MED PACO

– Det var min första resa med Plan International, och den bästa och mest intressanta resan i mitt liv. Det säger Marie Jonsson från Lerum, som var med på fadderresan till Peru.

Marie Jonsson har varit fadder i drygt 15 år och följt flera fadderbarn. Hennes nuvarande fadderbarn, tvååriga Paco, bor i en av de bergsbyar i Peru som gruppen besökte. Mötet med honom och hans familj var omvälvande.

– Jag fick nypa mig i armen, jag trodde nästan att det var en dröm! Här stod en liten människa, trulig, gullig och blyg, som jag förhoppningsvis kommer att ha kontakt med många år framöver. Vi två kommer att ha en bit framtid ihop! Det går inte att beskriva, det var ren och skär lycka!

Lerhuset med trägolv där Paco bor med föräldrar och två systrar var mycket enkelt – en gemensam sovplats, en spis för matlagning och värme, ett klädsträck för kläder och tillhörigheter och några små pallar att sitta på. I ett hörn skymtade mamma Laras symaskin; förutom att ta hand om barnen och arbeta på åkrarna tjänar hon lite pengar på att sy kläder till invånarna i byn.

Pappan arbetar som gruvarbetare i staden Cusco och är borta hela veckorna.

– Jag hade med mig bilder på mitt hus i Lerum, men det kändes oviktigt att visa dem. Det är sådana världar emellan våra livsvillkor, säger Marie Jonsson.

Men när hon berättade att hon nyligen blivit änka, då uppstod en omedelbar mänsklig kontakt.

– Lara hade själv mist ett barn och visste vad sorg var. Då var vi bara två människor.

Marie Jonsson har redan anmält sig till en ny fadderresa, till Sri Lanka våren 2018.

– Jag är oerhört nöjd med arrangemangen. Det var fantastiskt att besöka olika byar och projekt, prata med fadderbarn och andra bybor och verkligen se med egna ögon hur bra Plan Internationals verksamhet fungerar på plats. Vissa dagar såg vi mer av landet och turiststaden, det var också intressant och givande.

Hon försöker också inspirera vänner och kollegor att bli faddrar.

– Jag kan intyga att det är meningsfullt och roligt att vara fadder. Man gör en insats, och får samtidigt vänner för livet.

Lahja Jonasson har deltagit i flera fadderresor och är också volontär.

”FADDERRESA BÄTTRE ÄN SOLSEMESTER”

Lahja Jonasson fick en blomsterkrans i håret och blev intervjuad i radio när hon besökte en skola flera tusen meter upp i Anderna under Plan Internationals Peru-resa. – Jag reser hellre med Plan än på en solsemester – även om det innebär en del strapatser, säger hon.

Just den här resdagen innehöll besök på en förskola där Plan International är med och utvecklar pedagogiska metoder för lärare och förbereder små barn för skolan. Sedan besök på en mellan- och högstadieskola där de större barnen har tillgång till datorer och en radioanläggning. Där fick Lahja Jonasson svara på elevernas frågor i direktsändning.

Lahja Jonasson blev Planfadder första gången 2003 och är nu inne på sitt fjärde fadderbarn. Hon är också volontär och hjälper regelbundet till på kontoret i Stockholm. Hon har deltagit i flera fadderresor genom åren.

– Till skillnad från många andra i resegruppen har jag inget fadderbarn i Peru, berättar hon. Mitt nuvarande fadderbarn är från Etiopien, och jag besökte henne där för sex år sedan. Det var både rörande och roligt!

– Men fadderresorna är så intressanta att jag ville åka med ändå. Man besöker olika projekt, träffar befolkningen och får lära sig om landet och levnadsvillkoren. Det är väldigt bra arrangemang och väl genomfört.

Det var en personlig tragedi som gjorde att Lahja Jonasson blev fadder. Hennes son dog i cancer bara 26 år gammal. Kort efter hans bortgång hörde hon ett radioprogram om att man kunde bli fadder för barn i utvecklingsländer.

– Det kändes viktigt för mig att göra något meningsfullt av min tid. Genom åren har jag fått många kontakter och lärt mig mycket om världen genom att vara fadder.

– Jag är trots allt lyckligt lottad. Jag har en fantastisk familj och underbara barnbarn. Och jag vet att man som enskild människa inte kan lösa alla problem – men man kan alltid göra något för att världen ska bli lite bättre.

Ren och skär lycka, säger Marie Jonsson om mötet med fadderbarnet Paco och hans mamma Lara.

FADDERRESOR 2018

FÖLJ MED PÅ EN OFÖRGLÖMLIG RESA

VÅREN 2018

SRI LANKA i anslutning till påsklovet,
17–31 mars 2018.

NEPAL
i anslutning
till påsklovet,
mars–april
2018.

HÖSTEN 2018

DOMINIKANSKA REPUBLIKEN
Höstlovet oktober 2018.

Minimum 20 deltagare krävs för att en resa ska bli av.
 Mer information finns på www.plansverige.org/res-med-plan-Nyfiken? Besök blogg.plansverige.org

För frågor och anmälan kontakta Josefin Lundgren via e-post:
Josefin.Lundgren@plansverige.org eller telefon 072-204 52 17

Haikutävlingen – har du vunnit?

I förra numret av BF inbjöd vi till en Haiku-tävling på temat "Det här vill jag säga till mitt fadderbarn".

En haiku är som bekant en diktform med tre versrader, där första raden ska ha fem stavelser, den andra sju och den tredje raden fem stavelser. Utmaningen är att få fram ett budskap med så få ord.

Vi tackar stort för de bidrag som vi har fått in från er läsare! Efter högläsning här på redaktionen har vi fastnat för tre bidrag som förutom äran också kommer att få en Plantröja. De flesta av er deltagare hade så mycket att säga att det blev diktsviter med flera verser, det har vi också godkänt denna gång.

Här är de vinnande bidragen:

Avstånd är bara
illusioner som brister
när hjärtat känner

Fastän långt borta
förmår känslorna fylla
hjärtat med närhet

Trots att vi inte
känner varandra är det
mycket vi känner

*Hans Olov Ohlson,
Luleå*

Vi består av hav
Vågor formar vasst glas mjukt
Våga simma ut

Räds inte smutsen
Musslan gör det mörka ljust
Ha fönstret på glänt

Himlen och havet
Ett möte i blått; dur, moll
Längtan driver oss

*Johan Niemi Rehder,
Norrköping*

I blommande tider
När vattnet brusar bredvid
Stanna upp en stund

Blunda och känn milt
Solsken och regn blandas
Livet ger dig allt

Yvette Hendeberg Strand

俳句

hī kōō

VI SKA JOBBA FÖR BARNNS RÄTTIGHETER

Plan International Sveriges ungdomsråd består av 16 engagerade ungdomar mellan 13 och 18 år från hela Sverige. De inspirerar, deltar i Plan Internationals kampanjer och samarbetar med ungdomar internationellt. Här presenterar sig Boalbin och Victoria som är nya medlemmar.

BOALBIN PERSSON (ABBE)

Jag heter Boalbin Persson men kallas för Abbe, är 14 år och bor i Östersund. Jag gillar sommaren då jag kan ta ett dopp i sjön eller grilla god mat. Jag sysselsätter mig ofta med att spela piano vilket jag aldrig tröttnar på. Flera gånger i veckan tränar jag Judo. Jag älskar också att vara med vänner och familj.

Jag har alltid varit en person som vill diskutera och hjälpa till att påverka saker.

En dag kom min lärare in i klassrummet och sa: nu behöver Plan International medlemmar till sitt ungdomsråd i Sverige. Jag bestämde direkt att: "Jag Boalbin Persson ska bli medlem i PUR! Jag är redo att ge av min tid och kraft för att ta mig dit." Andra året jag sökte nådde jag mitt mål!

Det finns ett citat som jag gillar: "Du kan tända många ljus med ett enda, utan att för den skull förminska det första ljuset kraft". Jag tänker att jag vill vara en del av det ljuset som kan lysa upp världen.

Jag tror att PUR kan ge mig en fördjupad bild av Plan internationals arbete i världen och hur det fungerar. Det ska bli väldigt roligt och spännande att bygga upp en bra gemenskap med medlemmarna – och även andra människor i världen så småningom.

VICTORIA VIDMAR

Jag är en optimistisk femtonårig tjej från Skåneland som utforskar och upptäcker världen på alla möjliga sätt. Jag tillbringar min tid med att spela badminton och volleyboll, hänga med familj och vänner, lyssna på musik, ta foton som väcker känslor, och att engagera mig så mycket som möjligt. Det kan vara med allt från att stå upp för saker till att ändra min kost och inkluderar både natur, djur och människor. Det är en del av min process att ge tillbaka något till jorden.

Därför sökte jag till Ungdomsrådet. Dessutom lät det så lockande. I de flesta fall måste man ju vara vuxen och ha en inkomst för att kunna påverka. Så det var en viktig faktor. Även det att man arbetar med en massa andra ungdomar som tänker ungefär likadant.

Mina förväntningar är att det ska vara roligt, spännande och lärorikt. Det ska bli så härligt att träffa en massa personer som har samma intressen som en själv. Sedan också möjligheten att dela sina tankar, åsikter och sin kunskap till andra. I vanliga fall kanske inte så många har orken att bry sig, så det ska bli en riktig skön upplevelse och jag längtar massor!

FÖLJ MED TILL NEPAL

– från slättland till sju av världens högsta bergstoppar

Under tio dagar besöker vi Nepal! Landet ligger vid Himalayas sydsluttning och vid gränsen till Tibet reser sig Mount Everest. Vi får uppleva den fantastiska naturen och besöker också Plan Internationals projekt på olika platser i landet.

2015 drabbades Nepal av en jordbävning som tog över 8 000 människors liv och skapade enorm fördöelse. Sedan dess har Plan Internationals arbete i Nepal fokuserat mycket på hjälpinsatser, rehabilitering och återuppbyggnad efter katastrofen.

På resan får vi se hur arbetet fungerar i dag. Vi träffar barnen och besöker skolor, byar och projekt inom några av våra programområden. Vi garanterar att det blir en resa du bär med dig för livet.

Resa i månadskiftet mars/april 2018

Läs mer på plansverige.org/res-med-plan